

2. kategória: választható versek 6-10 éves gyerekeknek

Szabó T. Anna: JÓ REGGELT!

Apa, apa, apa, a paplan!
Ne húzd a fejedre, jó?
Tudom, hogy hajnali hat van,
de a vasárnap nekünk való!

Játszsz velem, jó? Apa, kérlek!
Bújj ki az ágyból, gyere!
Hoztam a robotom, nézd meg!
Most végre játszatsz vele!

Apa, apa! A papucs itt van:
húzd fel, és adj kakaót!
Apa, apa, a palacsinta!
Megég, ha sokat hagyod!

Apa, apa, a papír, látod?
Rajzoltam apa-palotát!
Ez lesz a saját világod,
ahol minden csupa apaság.

Van benne íróasztal,
műhelyt is festek neked,
meg szőnyeget, azon fekszel,
és rajtad ugrál,
és téged gyomroz
az összes gya-gya-gya,
az összes gye-gye-gye,
az összes gye-gye-gyereked!

Nyulász Péter: ELMONDOM ANYUNAK

Mostantól május van, nemsoká vasárnap,
gondoltam költök egy verset a
mamámnak.
Jól csengő, dallamos rímeiket keríték,
megfestem velük a szívárványszíneket.

Első az ibolya, aztán a kék,
sötét és világos miként az ég.

Füvek és levelek festenek zöldet,
pitypangok sárgába felöltözködnek.

Narancs a kertből a vízililiom,
végül a piros, a rózsaszírom.

Szerintem jó kis vers, vagyis hogy
remélem,
többre még nem képes szerényke
személyem.
Olyan a ritmusa, akár a szív dobban,
legjobban vágyom rá, hogy egyszer
elmondjam,
amikor hazaérsz, elibéd szaladva:
Anyukám szeretlek, ugorj a nyakamba!

Varró Dániel: SZESZÉLYESKEDŐ

Hétfőn hú, nagy az én haragom
azt, aki bosszant, megharapom.

Kedden a kedvem pont közepes,
se jó, se rossz, mint a krumplileves.

Szerdán szépen szót fogadok,
intelligensen bólogatok.

Csütörtökönként úgy alakul,
hogy csínyeket csinállok csintalanul.

Pénteken egy pukkancs vagyok én,
dacosabb, mint a saját kisöcsém.

Szombaton szeppent vagyok és szende,
semmi komizság nem jut eszembe.

Vasárnap aztán verekedek,
visítok, amíg berekedek,
vigadok duhajul, végtére
mi másra való a hétféve?

Varró Dániel: MASZAT-DAL

Minek a törülőkendők meg a kefék?
Maszatosan az ember eleve szép.
Megmondom én a színpiszkos igazat,

Szeretem, ha az arcom csupa maszat,
Szeretem, ha az arcom csupa maszat.

Ha pocsolját látok az utcakövén,
Ó, belelépek vígan, de bele én.
És aztán tripp-trapp, tripp-trapp, trapp-
tiri-trapp,
Otthagynom én a piszkos lábnyomomat,
Széthagyom én a szutykos lábnyomomat.

Fönn az ég olyan szép koszoskék,
Nyílnak a réten a bűdöskék,
S a zöld lombba a szél beletúr,
Olyan szép maszatos minden
A Maszat-hegyen innen
És túl.

Nemes Nagy Ágnes: UGRÓISKOLA

Járok az utcán,
kip-kop, kip-kop,
még meg is állok
itt-ott, itt-ott.

Jó megállni, nézz oda,
ott egy ugróiskola,
felrajzolva járdaszélre,
zöld krétával nagyra, szépre,
mindenütt van, nézz oda,
itt-ott,
kip-kop,
egy-egy ugróiskola.

Egy,
egy,
egy,
páros,
egy,
páros,
fordulj vissza,
páros,
egy,
nem hibáztam, nagyszerűen
megy, megy, megy,
mi van hátra?
Páros, nem leszel te sáros,
itt a vége:
egy,
egy,
egy.

Nemes Nagy Ágnes: GESZTENYEFÁLEVÉL

Találtam egy falevelet,
gesztenyefa levelét.
Mintha megtaláltam volna
egy óriás tenyerét.
Ha az arcom elé tartom,
látom, nagyobb, mint az arcom.
Ha a fejem fölé teszem,
látom, nagyobb, mint a fejem.
Hogyha eső cseperegne,
nem bánám, hogy csepereg,
az óriás nappal-éjjel,
óriási tenyerével
befödné a fejemet.

Tamkó Sirató Károly: Tengerecki Pál

Szil
szál
szalmaszál!
Merre jár a Pál?
Tenger szélén?
Hegyek élén?
Havas sziklák
meredélyén?
Hol bolyong
a messzivágyó,
tűzhegyjáró,
felhőszálló
Tengerecki Pál?
Hol a Bajkál halat dajkál,
kis pej lován ott poroszkál.
Hol porzik a nagy zuhatag,
arany szitakötőt itat.
Mégfújja fény-trombitáját,
felölti neon-ruháját.
Viharcsónak legelején
száll a tűztenger tetején.
Göncölszekér útját rója
ezüstsínű úrhajója.
Varázsdallal, muzsikával
harcot vív a Fagykirállyal.
Siklik villanyfelhők szélén,
kóborol a tenger mélyén.
Szil
szál

szalmaszál!
Gyere haza, Pál!
Vándor kedved
meddig éled?
Játszanék már
újra véled.
Messzeségből
hozzám térj meg!
Tőlem többé
el ne tévedj,
ecki,
becki,
tengerecki,
Tengerecki Pál!

Varró Dániel: Nem, nem, hanem (részlet)

Hány keze van vajon anyunak?
Öt?
Amikkel mosogat, tereget, köt?
Vagy három?
Vagy kilenc? Vagy tíz al, és egy fő?
Vagy: számold meg, ennyi?
nem, nem, hanem
kettő.

Hogy jön a nagymama
mihozzánk által?
Elefántháton?
Vagy rénszarvasszánnal?
Vagy (mivel a gyaloglást nem bírja
szusszal)
helikopterrel?
Nem, nem, hanem
busszal.

Mit kell a virággal
tenni, ha kókad?
Vinni neki finom ennivalókat?
Biztatni?
„Te virág, magadat bízd el”?
Nem, nem, hanem
meg kell locsolni
vízzel.

Varró Dániel: Baciluskergető

Mit képzelsz, te bacilus,
nem mész innen rögtön?
Egy babába belebújsz,
aki ilyen pöttöm?
Sátorfádat szedjed fel,
hagyjál minket nyugton!
Köss inkább a szomszédban ki,
az én öcsém, Varró Jancsi
nincs momentán itthon.
Múljal el, vagy pofon lesz,
hallod-e, te nátha?
Sipirc innen, míg a sarkad
nem kötözöm hátra!
Nem szégyelled magadat?
Nem pirul az orcád?
Elmész innen a fenébe,
bújj a bagoly fenekébe,
a hét meg a nyolcát.

Kormos István: A muzsikás kismalac (részlet)

Hol volt,
hol nem,
volt egy ember –
Annak pedig sok jószága,
földje,
háza;
volt csordája
és gulyája,
birkanyája,
nagy kondája,
számolatlan, mint az erdő,
messze látszó, mint a tenger.
Disznókonda közepén
egy kis kurtafarkú malac,
amolyan épp három arasz,
szőre göndör,
farka pöndör,
kicsike növendék disznó
élt a legelő fűvén.
Héjha!
Dehogyan élt!
Épp hogy éldegélt.
Mert csak néhanap legelt.
Volt egy csöppke pikulája,
csudálatos muzsikája,

fújta széltibe-hosszába,
fújta az a három arasz,
kurtafarkú göndör malac;
nem volt az evésre gondja,
nem kínozza éhe-szomja,
mert a pikula-fújásba
olyan nagy öröme telt.

József Attila: Altató

Lehunnya kék szemét az ég,
lehunnya sok szemét a ház,
dunna alatt alszik a rét -
aludj el szépen, kis Balázs.
Lábára lehajtja fejét,
alszik a bogár, a darázs,
velealszik a zümmögés -
aludj el szépen, kis Balázs.
A villamos is aluszik,
- s mig szendereg a robogás -
álmában csönget egy picit -
aludj el szépen, kis Balázs.
Alszik a széken a kabát,
szunnyadozik a szakadás,
máma már nem hasad tovább -
aludj el szépen, kis Balázs.
Szundít a labda, meg a sip,
az erdő, a kirándulás,
a jó cukor is aluszik -
aludj el szépen, kis Balázs.
A távolságot, mint üveg
golyót, megkapod, óriás
leszel, csak hunyd le kis szemed, -
aludj el szépen, kis Balázs.
Tüzoltó leszel s katona!
Vadakat terelő juhász!
Látod, elalszik anyuka.
Aludj el szépen, kis Balázs.

Weöres Sándor: Ha a világ rigó lenne

Ha a világ rigó lenne,
Kötényemben ő fütyülne,
Éjjel-nappal szépen szólna,
Ha a világ rigó volna.

De ha a világ rigó lenne,
Kötényembe nem is férne,
Kötényem is honnan volna,
Ha egész világ rigó volna.